

1 Johannes 5: 16-21

Het tekstgedeelte dat we zojuist hebben gelezen maakt onderscheid tussen verschillende soorten zonden. Dat is opmerkelijk. Wij hebben de neiging om alle zonden gelijk te beoordelen. Zonde is zonde. De ene zonde is niet zwaarder of erger dan de andere zonde. En op zich is dat natuurlijk ook zo. Paulus schrijft in Rom. 6:23 dat het loon dat de zonde geeft de dood is. Dat geldt voor iedere zonde, zonder onderscheid.

Toch maakt Johannes hier wel onderscheid. Hij heeft het over zonde die niet tot de dood is en zonde die wel tot de dood is. Waar heeft hij het over?

In het Evangelie zegt de Here Jezus iets van dezelfde strekking. Daar heeft Hij het over het lasteren van de Heilige Geest wat niet vergeven kan worden (Mt. 12:32).

Er zijn dus volgens Johannes en Jezus onvergeeflijke zonden en vergeeflijke zonden. Laten we eens proberen er duidelijkheid over te krijgen.

Het is goed om te realiseren dat Johannes in deze brief te maken heeft gehad met mensen die Christus' loochenen. Hij noemt deze mensen zelfs 'antichristen'(2:18). Anti-christ betekent tegen-Christus. Een antichrist heeft voor zichzelf de weg naar het eeuwige leven afgesloten. Vandaar dat Johannes in 5:12 zegt: *Wie de Zoon heeft het leven, wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.* Bewust en blijvend Christus afwijzen is zonde die leidt tot de dood.

In feite is het lasteren van de Heilige Geest waar Jezus het over heeft in Mt.12 hetzelfde. Wat is er aan de hand? Jezus heeft in Mt.12 een bezetene bevrijd die stom en blind was. De mensen waren buiten zinnen, maar de Farizeeën zeiden: deze drijft boze geesten uit door Beëlzebul, de overste der geesten.

M.a.w. Jezus verlost door de kracht van de Heilige Geest iemand uit de macht van de duisternis en dat wordt ontkend, afgewezen en zelfs aan Beëlzebul toegekend. Lasteren van de Geest of zonde tot de dood is een radicaal en permanent afwijzen van het verlossingswerk dat de Heilige Geest door Christus heen wil doen. Het is een zonde waarmee je voor jezelf de deur sluit.

Soms kom je mensen tegen die van zichzelf denken dat ze deze zonde tot de dood hebben begaan en dat er daarom geen vergeving meer verkrijgbaar is. Naar mijn overtuiging kan dat niet. Wie zondigt tegen de Geest kiest daar bewust en blijvend

voor en wil helemaal geen vergeving ontvangen. Dit zijn de mensen die antichristen worden genoemd door Johannes.

Nu zegt Johannes dat als wij een broeder (geldt ook voor de zusters!) zien zondigen, wij voor hem of haar moeten bidden en God zal hem het leven geven. Het gaat dus om broeders en zusters. We mogen over zondigende broeders en zusters niet roddelen, of hen negeren of nog erger, van ons afstoten. De beste houding bij een zondigende broeder is bidden. Dat is een gebed naar Gods wil. Daar gaat het immers om in vs.14. Het gebed voor een zondigende broeder of zuster is een gebed naar Gods wil. Gods verlangen is ook dat de broeder op de weg van het leven blijft.

Maar er bestaat ook zonde tot de dood. Daarvoor zegt Johannes niet dat we moeten bidden. Voor alle duidelijkheid, hij zegt niet dat we daarvoor niet mogen bidden. Hij raadt het af omdat hij geen geloof heeft voor de verhoring ervan. Is het daarom fout om te bidden voor mensen die willens en wetens Christus afwijzen?

Dat lijkt mij niet.

Toen Jezus aan het kruis hing bad Hij voor degenen die Hem kruisigden. *Vader vergeef het hun. Ze weten niet wat ze doen* (Lk. 23:34). Je zou zeggen dat degenen die Jezus ooit kruisigden de grootste vijanden van het kruis waren. Maar Jezus bidt voor hen.

In het bijbelboek Handelingen zien we hoe de eerste martelaar Stefanus sterft (Hd. 7:54 ev.). Terwijl zij hem stenigden bad Stefanus: *Here, reken hun deze zonde niet toe*. Ook Stefanus bad voor de vijanden van Christus. En dit gebed werd verhoord!

Eén van die vijanden was Saulus. Hij was erbij betrokken en stemde in met de steniging. Vermoedelijk zouden wij deze onbekeerlijke Farizeeër hebben omschreven als iemand die een 'antichrist' is. Een vijand van Christus. Maar deze vijand van het kruis kwam later tot bekering en werd de grootste zendingsman van het nieuwe Testament. Zijn brieven zijn door de Heilige Geest gebruikt om miljoenen mensen tot geloof in Christus te brengen.

Wij zullen dus uiterst terughoudend moeten zijn en niet te snel aan onvergeeflijke zonde moeten denken. Het ontbreken van voorbede voor een zondigende broeder heeft waarschijnlijk eerder te maken met ons onvermogen hem zijn zonde te vergeven dan met de onvergeeflijkheid ervan bij God.

Gelukkig hoeven degenen die wedergeboren zijn, of uit God geboren zijn zoals Johannes dat noemt, niet in angst te zitten dat zij die zonde tot de dood doen. Als je de Geest ontvangen hebt heeft de boze geen vat op je. Daar mag u gerust een dikke streep onder zetten in uw bijbel. De boze heeft geen vat op ons! Christus beschermt en bewaard ons. Dat is anders met de wereld, dat zijn zij die zonder God leven. De wereld ligt in de macht van de boze, de satan.

Voor ons ligt dat anders. Wij mogen de Waarachtige kennen. We staan dankzij Christus met Hem in een levende relatie. Wie dat gelooft is uit God geboren (5:1). Alleen zo is God te kennen.

Daar heeft deze 1^e Johannes brief ons van willen overtuigen. Buiten Christus, die werkelijk God is en werkelijk mens werd is er geen redding. Wie dat ontkent is een antichrist. En wie blijvend Hem afwijst zondigt tot de dood. Die sluit voor zichzelf de deur.

Wie de Zoon heeft, heeft het leven, wie de Zoon niet heeft, heeft het leven niet.

Ernstige woorden, maar ook troostvolle woorden. Als je Jezus kent is er niets te vrezen. Ik sluit af met 5:13, waar Johannes het doel van zijn schrijven weergeeft:

Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon van God, opdat gij weet dat gij eeuwig leven hebt!

Amen